

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Asan/14/2020
Identifikačné číslo spisu: 8018200725
Dátum vydania rozhodnutia: 24. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8018200725.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD. LL.M. v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Poprad, so sídlom Štefánikova 100, Poprad, proti žalovanému (sťažovateľovi v I. rade) Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát, so sídlom Alžbetina 714/5, Poprad, za účasti ďalšieho účastníka (sťažovateľa v II. rade) C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. P., P. B. XXX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Garajom, MBA, so sídlom Hlavná 137, Prešov a osoby zúčastnenej na konaní: Mesto Poprad, so sídlom Nám. Jána Pavla II. 2802/3, Poprad, právne zastúpená Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, v konaní o kasačných sťažnostiach žalovaného a ďalšieho účastníka konania proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 8Sa/51/2018-156 zo dňa 26.11.2019 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P zo dňa 27.07.2017, na základe správnej žaloby prokurátora, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa v I. rade a kasačnú sťažnosť sťažovateľa v II. rade z a m i e t a .

Sťažovateľovi v I. rade a sťažovateľovi v II. rade nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Osobe zúčastnenej na konaní Mesto Poprad p r i z n á v a právo na náhradu tých trov, ktoré jej vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P, VS:257035 zo dňa 27.7.2017 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“), v zmysle § 76 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v

znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o priestupkoch“) zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol obvinený ďalší účastník C. T., ktorý mal dňa 6.7.2016 v čase o 13:40 hod. na ulici Dominika Tatarku v obci Poprad nerešpektovať zvislé dopravné značenie IP 24a - Zóna s dopravným obmedzením - „Zákaz stáť PARKOVANIE DOVOLENÉ LEN NA PARKOVISKÁCH“ a vodorovné dopravné značenie V 12b - Žltá súvislá čiara, nakoľko s osobným motorovým vozidlom zn. Audi, TEČ: G. XXX J. zastavil a ostal stáť na mieste, kde je to zakázané, z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná mu nebolo ako obvinenému z priestupku preukázané.

2. Žalovaný v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu preskúmaného rozhodnutia najskôr rozkazom a neskôr, po podanom odpore zo strany C. T., rozhodnutím o priestupku uznal C. T. vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vyššie opísaným konaním a uložil mu sankciu vo výške 50 eur. Na základe podaného odvolania Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva policajného zboru v Prešove (ďalej len „KDI KRPZ Prešov“) rozhodnutie o priestupku zrušil a vec vrátil žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie. Podstata námietok účastníka konania C. T. spočívala v tom, že vozidlo odstavil na pozemku, ktorý je v jeho vlastníctve (KN-C, p. č. 141/1), síce na spevnenej ploche, ktorá je používaná ako chodník, ale bez právneho titulu, Mesto Poprad nedisponuje žiadnym stavebným povolením ani kolaudačným rozhodnutím k stavbám nachádzajúcich sa na jeho pozemku. Mal za to, že chodník a prístupová cestná komunikácia právne neexistujú a dopravné značenie je umiestnené na jeho pozemku nezákonne.

3. Žalovaný preskúmané rozhodnutie odôvodnil tým, že:

- nevyhnutným predpokladom, aby bol účastník konania uznaný vinným z porušenia povinnosti účastníka cestnej premávky tým, že nerešpektoval pokyn vyplývajúci z dopravnej značky je, aby sa s vozidlom nachádzal v cestnej premávke,

- žalovaný uzavrel, že obvinený odstavil vozidlo na spevnenej ploche používanej ako chodník, mesto Poprad však nie je vlastníkom pozemku KN-C parc. č. 141/1 k. ú. G., nedisponuje písomným súhlasom vlastníka pozemku k povoleniu stavby ani stavebným povolením a kolaudačným rozhodnutím na pôvodnú stavbu komunikácie a chodníka, z čoho vyhodnotil, že ide o nepovolenú (čiernu) stavbu. Mesto Poprad nemá súkromnoprávne oprávnenie na stavbu na pozemku iného, čím ide o neoprávnenú stavbu a poukázal na § 58 ods. 2 stavebného zákona, ktorý vyžaduje, aby stavebník preukázal vlastnícke či iné právo k pozemku, na ktorom chce realizovať stavbu,

- miestna komunikácia ktorej súčasťou je chodník, na ktorom odstavil účastník konania osobné motorové vozidlo, nikdy nebola stavebným úradom či iným štátnym orgánom určená na cestnú premávku, aj keď bola na tento účel využívaná, a preto ju nie je možné považovať za cestu v zmysle zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Mesto Poprad nedisponuje žiadnymi dokumentmi o existencii pozemnej komunikácie, v takom prípade nejde o miestnu komunikáciu, osadené dopravné značenie bolo osadené v rozpore so zákonom a na uvedenej komunikácii nie je možné vykonávať dohľad nad cestnou premávkou,

- s poukazom na vyššie uvedené dospel žalovaný k záveru, že voči účastníkovi konania nie je možné vyvodit' zodpovednosť za spáchaný priestupok a jeho spáchanie nebolo obvinenému preukázané.

4. Na základe podnetu žalobca preskúmal zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a zistil, že je v rozpore s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej aj „Správny poriadok“) v spojení s § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch a § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o cestnej premávke“). Z uvedeného dôvodu žalobca podal dňa 2.5.2018 proti napadnutému rozhodnutiu protest prokurátora č. Pd 27/18/7706-8 (ďalej len „protest prokurátora“).

5. Žalovaný listom č. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P zo dňa 28.5.2018 upovedomil žalobcu, že nemieni protestu prokurátora vyhovieť a v súlade s § 24 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) predložil protest prokurátora na rozhodnutie KDI KRPZ Prešov.

6. KDI KRPZ Prešov rozhodnutím č. KRPZ-PO-KDI3-39- 001/2018-P z 27.06.2018, nevyhovel protestu prokurátora. Svoje rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora odôvodnil tým, že pre možnosť prejednávania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky je nutné splniť dve základné podmienky, a tými sú: 1) porušenie povinnosti účastníkom cestnej premávky - fyzickou osobou a 2) k porušeniu povinností došlo v cestnej premávke, ako to predpokladá zákon o cestnej premávke v nadväznosti na cestný zákon. KDI KRPZ Prešov uviedol, že v prípade predmetného skutku nebola splnená základná podmienka pre spáchanie priestupku konaním C. T., a to, že s motorovým vozidlom zastavil a stál na pozemnej komunikácii, t.j. v cestnej premávke. V konkrétnom prípade podľa KDI KRPZ Prešov nemožno bez dôvodných pochybností trvať na tom, že predmetné miesto možno definovať ako komunikáciu, resp. chodník a de facto ako cestnú premávku a zároveň Mesto Poprad nedisponuje žiadnym dokumentom, ktorý by osvedčoval vznik stavby miestnej komunikácie, t.j. či vzhľadom na absenciu potrebných dokumentov jej vznik možno datovať pred 1.10.1976.

7. Proti rozhodnutiu KDI KRPZ Prešov podal žalobca v zmysle § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre v zákonnej lehote odvolanie. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, odbor dopravnej polície (ďalej len „Prezídium PZ“) dňa 3.10.2018 vydalo Rozhodnutie č. PPZ-ODP1-206-002/2018-OE, ktorým zamietlo odvolanie žalobcu č. Pd 27/18/7706-13 zo dňa 13.07.2018 a rozhodnutie KDI KRPZ Prešov č. KRPZ-PO-KDI3-39-001 /2018-P zo dňa 27.06.2018 potvrdilo. Prezídium PZ svoje rozhodnutie odôvodnilo tým, že rovnako ako prvostupňový správny orgán nemá za preukázané, že by k spáchaniu priestupku došlo v cestnej premávke v zmysle § 2 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Svoje závery, že ulica Dominika Tatarku v Poprade nie je miestnou komunikáciou, Prezídium PZ opiera o znenie § 4b ods. 1 cestného zákona a § 4 ods. 5 písm. c) a e) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojov č. 136/1961 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v spojení s Rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby SR č. 27660/2017/OK/74366 zo dňa 26.10.2017, ktorým ministerstvo nespřístupnilo C. T. „informáciu o usporiadaní do cestnej siete, určenie dopravných značiek, dopravných zariadení a projekty dopravného značenia (k parcele KN E č. 184/2,3, evidovanej na LV-X k.ú. G. a parcele KN C č. 141/1, KN E č. 185/1 evidovaných na LV č. XXXX, k.ú. G.) z dôvodu, že predmetná komunikácia nebola zaradená do cestnej siete.“. Zároveň v tejto súvislosti Prezídium PZ tvrdí, že pasport miestnych komunikácií Poprad centrum z roku 1980 neobsahuje obligatórne náležitosti listiny (napr. podpis, pečiatka, chýbajúce ďalšie údaje týkajúce sa presnej lokalizácie, tvrdí že v predmetnom pasporte sú údaje prepisované a škrtnuté) a z toho dôvodu má Prezídium PZ za to, že listina v žiadnom prípade nie je právne relevantným dokumentom. Prezídium PZ v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia zároveň uviedlo, že umiestnenie dopravného značenia bolo Mestom Poprad zrealizované bez potrebnej dokumentácie a bez schválenia príslušným dopravným inšpektorátom, čo má za následok jeho nezákonnosť (nulitný akt). Tento záver vyvodilo Prezídium PZ zo znenia ust. § 3 ods. 2 cestného zákona v znení neskorších predpisov, ďalej na základe rozhodnutia MsÚ Poprad č.k. 2602/2540/2018 zo dňa 24.01.2018 o odmietnutí sprístupniť požadovanú informáciu C. T., týkajúcu sa umiestnenia dopravných značiek na parcelách KN C 141/1 a KN E 185/1, ako aj rozhodnutia o umiestnení dopravného značenia a uvedenia dátumu odsúhlasenia dopravného značenia príslušným OR PZ, ako aj na základe vyjadrenia ODI ORPZ Poprad zo dňa 13.2.2018 o tom, že z jeho strany nikdy nebolo umiestnenie dopravného značenia podporené súhlasným stanoviskom.

II.

Konanie na krajskom súde

8. Žalobou na preskúmanie zákonnosti doručenou Krajskému súdu v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) dňa 14.12.2018 sa žalobca domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia a zároveň žiadal, aby krajský súd vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca v žalobe zdôraznil potrebu vydania meritorneho rozhodnutia súdu v tejto veci tak, aby bola vec s vyslovením právneho názoru súdu vrátená žalovanému na ďalšie konanie a aby následne bolo priestupkové konanie zastavené zo zákonného dôvodu - t. j. podľa § 76 ods. 1 písm. f) zákona o priestupkoch, z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla.

9. Žalobca uviedol, že preskúmané rozhodnutie žalovaného má precedenčný význam pre iné prebiehajúce a prípadné budúce priestupkové konania, týkajúce sa dopravných priestupkov spáchaných na miestnej komunikácii na ulici Dominika Tatarku v Poprade, prípadne na iných miestnych komunikáciách v mestách a obciach Slovenskej republiky. Od vydania preskúmaného rozhodnutia, na základe ustálenia právneho názoru, že pozemná komunikácia na ulici Dominika Tatarku v Poprade nie je miestnou komunikáciou, príslušníci ODI ORPZ Poprad nezákonne odmietajú plnenie svojich povinností pri vykonávaní dozoru v cestnej premávke na uvedenej miestnej komunikácii a pri prejednávaní priestupkov v doprave, s poukazom na rozhodnutia ich nadriadených orgánov v konaní o proteste prokurátora. Tento stav považuje žalobca za neúnosný a protizákonný. Zároveň dochádza k nezákonnému konaniu zo strany ďalšieho účastníka C. T., ktorý, využívajúc inštitút akejkoľvek svojpomoci pri uplatňovaní si vlastníckych práv k pozemkom pod miestnou komunikáciou, umiestnil dňa 28.11.2018 betónové panely na teleso tejto miestnej komunikácie, čím ju v celej šírke zatarasil, odvolávajúc sa pritom na rozhodnutia orgánov Policajného zboru SR, teda preskúmané rozhodnutie a rozhodnutie KDI KRPZ Prešov, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora ako aj rozhodnutie Prezídia PZ ktorým, ktorým bolo odvolanie prokurátora zamietnuté.

10. Krajský súd napadnutým rozsudkom č. k. 8Sa/51/2018-156 zo dňa 26.11.2019 podľa § 191 ods. 1 písm. c) Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie (I. výrok), žalobcovi, žalovanému a ďalšiemu účastníkovi C. T. nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok) a osobe zúčastnenej na konaní Mestu Poprad priznal voči žalovanému právo na náhradu tých trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil (III. výrok).

11. Krajský súd na základe skutočností zistených v konaní dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia a ako také je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Svoj záver správny súd odôvodnil nasledovne:

- porušenie povinnosti v cestnej premávke zakotvené v § 3 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke, spočíva v neuposlúchnutí pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia. Žalovaný bol povinný určiť, či k porušeniu povinnosti v cestnej premávke došlo alebo nedošlo,
- krajský súd zdôraznil, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný mal preukázané, že k porušeniu povinností účastníka cestnej premávky C. T. dňa 6.7.2016, ktoré spočívalo v nerespektovaní zvislého a vodorovného dopravného značenia na miestnej komunikácii na ul. Dominika Tatarku v Poprade, došlo v cestnej premávke. Ak teda žalovaný konanie o priestupku zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, podľa krajského súdu tak nekonal v súlade so zákonom, nakoľko správny orgán môže zastaviť konanie podľa tohto ustanovenia, len ak sa v ňom zistí, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané,
- závery žalovaného o nezákonnosti osadenia zvislého a vodorovného dopravného značenia z dôvodu, že sa nejedná o miestnu komunikáciu a vo vzťahu k vlastníctvu miestnej komunikácie vyhodnotil krajský súd z pohľadu určenia, či k porušeniu povinnosti došlo v cestnej premávke, ako právne irelevantné. Miestna komunikácia na ulici Dominika Tatarku v Poprade bola stavebne realizovaná skôr, ako nadobudol účinnosť stavebný zákon (podľa § 145 nadobudol účinnosť dňom 01.10.1976), na ktorého § 58 ods. 2 sa žalovaný odvoláva v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odhadovaný čas výstavby miestnej komunikácie na ulici Dominika Tatarku v Poprade je približne päťdesiate až šesťdesiate roky minulého storočia, pričom stavebná dokumentácia sa zrejme nezachovala. Vo vzťahu ku konštatovaniu žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že uvedená miestna komunikácia nikdy nebola stavebným či iným štátnym orgánom určená na cestnú premávku, správne žalobca poukázal na skutočnosti uvedené vo vyjadrení Mesta Poprad zo dňa 12.07.2017, z ktorých vyplýva, že miestna komunikácia na ulici Dominika Tatarku v Poprade bola evidovaná v pasporte miestnych komunikácií z roku 1980 ako MK Zápotockého, vrátane chodníka prislúchajúceho k tejto miestnej komunikácii.
- za sporné vyhodnotil odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia, že Mesto Poprad nie je vlastníkom pozemku reg. KN - C pare. č. 141/1 k.ú. G. vzhľadom na súdne konanie o určenie vlastníckeho práva k parcele KN-C č. 141/1, ktoré je vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 13C 218/2015 a zároveň s poukazom na obsah poznámky P 530/215 zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Poprad, katastrálnym odborom z ktorej vyplýva, že účastníkom tohto konania je

teda vlastníka, ktorému teraz svedčí zápis na príslušnom liste vlastníctva a z obsahu poznámky je zrejmé, že druhým účastníkom konania je Mesto Poprad,

- v zmysle právnej úpravy, miestnu štátnu správu vo veciach miestnych a účelových komunikácií vykonávajú obce a iba obce rozhodujú o zaradení ulice do siete miestnych komunikácií. Policajný orgán je v priestupkovom konaní oprávnený len objektivizovať, či daná ulica spĺňa všetky zákonné znaky miestnej komunikácie uvedené v § 4b ods. 1 cestného zákona, pričom nemôže preukazovať opak. Žalovaný svojím postupom v konaní nepriamo zasiahol do právomoci obce. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že nespôsobilosť vlastníka predložiť stavebnú dokumentáciu stavby miestnej komunikácie nemôže byť dôvodom na diskvalifikovanie miestnej komunikácie zo siete miestnych komunikácií. V zmysle stavebného zákona stavba je určená účelu, na ktorý je svojím stavebnotechnickým usporiadaním vybavená v prípade, ak sa dokumentácia nezachová. Podľa názoru správneho súdu tým, že žalovaný odôvodnil rozhodnutie o zastavení konania o priestupku aj tým, že vlastníka stavby nemal na stavbu oprávnenie podľa verejnoprávných predpisov a preto ide o nepovolenú (čiernu) stavbu, žalovaný postupoval nad rámec právomocí správneho orgánu, pretože orgánom vecne a miestne príslušným na konanie v prípade zistenia nedostatkov týkajúcich sa stavebnej dokumentácie stavieb je v zmysle stavebného zákona stavebný úrad obce. Rozhodujúcou skutočnosťou je, či ulica D. Tatarku v Poprade spĺňa všetky zákonné znaky miestnej komunikácie podľa § 4b ods. 1 cestného zákona. Zo zápisnice o prevzatí budov, stavieb a rozvodných zariadení zo dňa 03.01.1977 vyplýva, že Okresné oddelenie VB Poprad nadobudlo bezodplatným prevodom budovu dokončenú v roku 1961 na adrese Gottwaldovo nábrežie č. 1651/9,

- výklad dotknutých aplikovaných ustanovení, k akému sa uchýlil žalovaný, nie je ústavne konformný, z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel a zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zastúpení KDI v Prešove (ďalej aj „sťažovateľ v I. rade“) v zákonnej lehote dňa 26.2.2020 kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku („ďalej len „S.s.p.“) (z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia). Sťažovateľ v I. rade má za to, že preskúmané rozhodnutie bolo správne a vydané v súlade so zákonom a trvá na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, že v predmetnom konaní nebol splnený základný predpoklad pre prejednanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorým je porušenie povinnosti účastníkom cestnej premávky. Podstatnou skutočnosťou, ktorú bolo v priestupkovom konaní potrebné ustáliť bolo, či miesto, kde účastník konania zastavil a stál s motorovým vozidlom, možno považovať za cestnú premávku. Svoje závery o tom, že predmetná ulica Dominika Tatarku v Poprade nie je miestnou komunikáciou, sťažovateľ v I. rade opiera o ustanovenie § 4b ods. 1 zákona o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a § 4 ods. 5 písm. c) a e) Vyhlášky Ministerstva dopravy a spojov, ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) účinný do 30.6.1984, v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 27660/2017/OK/74366 zo dňa 26.10.2017, ktorým ministerstvo nesprístupnilo informáciu C. T. o usporiadaní do cestnej siete, určenie dopravných značiek, dopravných zariadení a projekty dopravného značenia k parcele KN E č. 184/2,3, evidovanej na LV-X, k.ú. G. a parcele KN C č. 141/1, KN E č. 185/1 evidovaných na LV č. XXXX, k.ú. G., z dôvodu, že predmetná komunikácia nebola zaradená do cestnej siete. Na to, aby bola zaradená do cestnej siete musí podľa sťažovateľa v I. rade spĺňať zákonom vymedzené znaky, a to musí byť všeobecne prístupná a užívaná, musí slúžiť miestnej doprave a musí byť zaradená do siete miestnych komunikácií. Sťažovateľ v I. rade má za to, že práve tretia podmienka nebola dôveryhodne preukázaná, preto svoje závery v konaní o priestupku považuje za správne.

13. Sťažovateľ v I. rade uviedol, že pasport miestnych komunikácií Poprad centrum z roku 1980, o ktorý sa opiera Mesto Poprad, neobsahuje obligatórne náležitosti listiny, preto tento dokument nepovažuje sťažovateľ za právne relevantný.

14. Podľa sťažovateľa v I. rade, pozemok KN-C parc. č. 141/1 k.ú. G., na ktorom sa nachádza miestna komunikácia a chodník, na ktorom zastavil a stál účastník konania s motorovým vozidlom, nikdy nebola stavebným úradom alebo iným štátnym orgánom určená na cestnú premávku, aj keď bola na tento účel využívaná, teda bez dokumentácie, ktorá by oprávňovala vznik tejto miestnej komunikácie, ju nie je možné považovať za cestu v zmysle zákona o cestnej premávke. V takom prípade podľa sťažovateľa nie je možné vykonávať ani dohľad nad cestnou premávkou. Osadené vodorovné a zvislé dopravné značenie na predmetnom pozemku bolo vykonané bez potrebnej dokumentácie a bez schválenia príslušným dopravným inšpektorátom, čo podľa sťažovateľa I. rade má za následok nezákonnosť (nulitný akt).

15. Sťažovateľ v I. rade má za to, že krajský súd sa jednostranne a v plnej miere stotožnil s argumentáciu žalobcu, v napadnutom rozsudku sa nevysporiadal s argumentáciou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, odboru dopravnej polície, oddelenia bezpečnosti a cestnej premávky a dopravných nehôd (č. PPZ-ODIPI-206-002/2018-0E), ktorou zamietlo odvolanie v konaní o proteste prokurátora. Sťažovateľ v I. rade poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/68/2007-44 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10Sžo/61/2016, kde podľa sťažovateľa v I. rade súdy rozhodovali v obdobných prípadoch a v ktorých konštatovali podmienky označenia pozemku, resp. asphaltovej plochy ako miestnej komunikácie, interný pokyn MV SR, Prezídia Policajného zboru č. PPZ-ODP2-72-016/2017 zo dňa 2.3.2017, kde bol tiež vyslovený názor, akú plochu je možné označiť z pohľadu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky ako komunikáciu, na ktorej sa vykonáva dohľad nad cestnou premávkou. Spolu s kasačnou sťažnosťou sťažovateľ v I. rade zaslal aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13C/218/2018-184, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22Co/54/2017-259, vo veci určenia vlastníckeho práva medzi žalobcom Mestom Poprad a žalovaným C. T., k pozemku, na ktorom malo dôjsť k porušeniu zákona o cestnej premávke.

16. S poukazom na vyššie uvedené sťažovateľ v I. rade navrhuje, aby kasačný súd v konaní o kasačnej sťažnosti rozhodol v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p., zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

17. Voči rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu kasačnú sťažnosť aj ďalší účastník konania C. T. (ďalej aj „sťažovateľ v II. rade“), z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. a), e) a g) S.s.p. Sťažovateľ v II. rade sa nestotožnil s právnym posúdením krajského súdu, ktorý konštatoval, že je právne irelevantné, či ulica Dominika Tatarku je miestnou komunikáciou alebo nie. Podľa sťažovateľa v II. rade, krajský súd chybné argumentoval tým, že pokiaľ je na ceste/ulici/komunikácii osadené zvislé a vodorovné dopravné značenie, žalovanému to má stačiť k tomu, aby o takejto komunikácii jednal ako o miestnej, bez ohľadu na to, či je dopravné značenie osadené v súlade alebo v rozpore so zákonom. Sťažovateľ v II. rade má za to, že pokiaľ sa skutková podstata priestupku viaže na splnenie určitých podmienok, resp. materiálnych znakov, je v súlade s elementárnou logikou, že orgán rozhodujúci o tom, či k danému priestupku došlo alebo nedošlo, je povinný riadne a precízne skúmať naplnenie všetkých materiálnych znakov. Sťažovateľ v II. rade tiež poukazuje, že konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnému pozemku, na ktorom sa nachádza miestna komunikácia, bolo právoplatne skončené rozsudkom sp. zn. 22Co/54/2017-259 zo dňa 31.1.2019, ktorým Krajský súd v Prešove rozhodol o odvolaní žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 13C/218/2015, a to tak, že potvrdil rozsudok, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá. Sťažovateľ v II. rade má za to, že aj keby sa stotožnil so záverom krajského súdu, že žalovaný má v priestupkovom konaní len objektivizovať, či daná ulica spĺňa zákonné znaky miestnej komunikácie podľa § 4b ods. 1 cestného zákona, ostáva neodstránená pochybnosť, či v prípade ulice Dominika Tatarku v Poprade sa skutočne jedná o miestnu komunikáciu, ako aj o tom, či táto je bola a je riadne a zákonne zaradená do siete miestnych komunikácií. Sťažovateľ v II. rade sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, a preto považuje rozsudok krajského súdu za rozsudok, ktorý vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

18. K dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. a) a e) S.s.p., sťažovateľ v II. rade uviedol, že správna žaloba je možná len voči právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho správneho orgánu, čo v

tomto prípade splnené nebolo a krajský súd nemal právomoc rozhodovať voči rozhodnutiu správneho orgánu v prvom stupni. Na základe uvedeného má za to, že rozsudok správneho súdu je poznačený vadami nezákonnosti, ktoré sú podľa § 440 ods. 1 písm. a), e) a g) S.s.p. prípustnými dôvodmi kasačnej sťažnosti a navrhol kasačnému súdu, aby rozsudok krajského súdu zrušil a konanie jedným výrokom zastavil.

19. Osoba zúčastnená na konaní Mesto Poprad prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa v I. rade a sťažovateľa v II. rade uviedla, že súhlasí s rozhodnutím krajského súdu a kasačné dôvody považuje za nedôvodné. Trvá na tom, že ide o miestnu komunikáciu, vybudovanú v roku 1956, ktorá bola následne odovzdaná mestu aj s dopravným značením, miestna komunikácia je zaradená do majetku mesta, ktorý sa o ňu stará a udržiava ju. Uviedla, že miestnu štátnu správu vo veciach miestnych a účelových komunikácií vykonávajú obce a iba tie rozhodujú o zaradení ulice do siete miestnych komunikácií, pričom správny orgán v priestupkovom konaní nie je oprávnený preukazovať opak. Zároveň zdôraznila, že v zmysle vyhlášky č. 35/1984 Zb., platnej a účinnej v rozhodnom čase, sa nevyžaduje osobitné rozhodnutie ministerstva, ale len naplnenie predpokladov podľa § 6 ods. 1 tejto vyhlášky, ak nebola komunikácia už skôr zaradená do cestnej siete. Osoba zúčastnená na konaní má za to, že ide o stavbu miestnej komunikácie s poukazom na § 4b ods. 1 cestného zákona v spojení s § 6 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., a preto navrhuje, aby kasačný súd zamietol kasačné sťažnosti ako nedôvodné podľa § 461 S.s.p..

20. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa v I. rade a kasačnej sťažnosti sťažovateľa v II. rade uviedol, že kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. nie je daný, pretože krajský súd pri rozhodovaní použil správnu právnu úpravu a správne ju aplikoval na riadne zistený skutkový stav a zotrúva na všetkých skutočnostiach uvedených v žalobe o preskúmanie rozhodnutia. Zdôrazňuje, že vyjadrenie žalovaného o tom, že Mesto Poprad nedisponuje žiadnymi dôveryhodnými dokumentmi o existencii pozemnej komunikácie na ulici Dominika Tatarku v Poprade je nedôvodné a v rozpore so zabezpečenými listinnými dôkazmi. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že stavba bola realizovaná pred rokom 1956, resp. najneskôr v tom roku, teda pred nadobudnutím účinnosti stavebného zákona, aj jemu predchádzajúceho zákona č. 87/1958 Zb. Poukazuje na doloženú leteckú snímku z roku 1956, z ktorej vyplýva, že v roku 1956 bola predmetná komunikácia už vybudovaná. Vo zvyšnom poukázal na argumentáciu a listinné dôkazy doložené k žalobe podanej krajskému súdu. K rozhodnutiam na ktoré poukazuje sťažovateľ v I. rade, žalobca uviedol, že tie boli vydané v odlišných veciach, na základe vyhodnotenia iného skutkového stavu. K právoplatne ukončenému súdnemu konaniu vo veci vlastníckeho práva k predmetnej parcele, na ktorej sa nachádza miestna komunikácia, žalobca uviedol, že to nemôže mať vplyv na určenie, či k porušeniu povinnosti vodiča C. T. došlo v cestnej premávke, pretože vlastnícke právo obce k stavbe miestnej komunikácie môže existovať nezávisle od vlastníckeho práva k pozemku pod stavbou miestnej komunikácie.

21. K uplatneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. e) S.s.p. (vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd) považuje žalobca za nedôvodný sťažovateľom v II. rade ani náležite neodôvodnený. Obdobne sa žalobca vyjadril k uplatnenému kasačnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. a) S.s.p. (na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve) a poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie z 23.8.2019 k pasívnej legitimácii žalovaného. Predmetom žaloby v konaní na krajskom súde bolo právoplatné rozhodnutie žalovaného, napadnuté protestom prokurátora v konaní o priestupku, v ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 1. augusta 2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých

zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp. zn. 10Asan/14/2020. Od 1. augusta 2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

23. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa v I. rade a kasačná sťažnosť sťažovateľa v II. rade bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa v I. rade a kasačná sťažnosť sťažovateľa v II. rade nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.2.2022 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

24. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie sťažovateľa v I. rade č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P, VS:257035 zo dňa 27.7.2017, ktorý v zmysle § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol obvinený ďalší účastník C. T., ktorý mal dňa 6.7.2016 v čase o 13:40 hod. na ulici Dominika Tatarku v obci Poprad nerešpektovať zvislé dopravné značenie IP 24a - Zóna s dopravným obmedzením - „Zákaz stáť PARKOVANIE DOVOLENÉ LEN NA PARKOVISKÁCH“ a vodorovné dopravné značenie V 12b - Žltá súvislá čiara, nakoľko s osobným motorovým vozidlom zn. Audi, TEČ: G. XXX J. zastavil a ostal stáť na mieste, kde je to zakázané, z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná mu nebolo ako obvinenému z priestupku preukázané.

25. Podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, účinného v čase spáchania priestupku, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až k), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

26. Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke je účastník cestnej premávky ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

27. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

28. Podľa § 3d ods. 3 cestného zákona sú miestne komunikácie vo vlastníctve obcí.

29. Podľa § 4b cestného zákona miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

30. Podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

31. Sťažovateľ v I. rade a sťažovateľ v II. rade zhodne odôvodnili kasačnú sťažnosť tým, že krajský súd v konaní alebo rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. Právnym posúdením veci na účel tohto ustanovenia je

činnosť krajského súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na skutkový stav zistený orgánom verejnej správy. Nesprávne právne posúdenie vecí predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento dôvod kasačnej sťažnosti je naplnený v prípade, keď krajský súd na zistený skutkový stav a) neaplikoval príslušnú právnu normu (t. j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu), b) aplikoval nesprávnu právnu normu (t. j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú), c) obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo d) správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. Nesprávnym právnym posúdením vecí je tak omyl krajského súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1618.). Kasačný súd sa preskúmaním napadnutého rozsudku krajského súdu stotožnil s jeho právnym posúdením, preto námietky sťažovateľa v I. rade a sťažovateľa v II. rade považuje za nedôvodné.

32. Preskúmaným rozhodnutím sťažovateľ v I. rade zastavil konanie o priestupku podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Preskúmaním administratívneho spisu má však kasačný súd za to, že v konaní o priestupku nebolo sporné, či obvinený z priestupku porušil povinnosť podľa zákona o cestnej premávke, tým že zastavil a ostal stáť na mieste, kde je to zakázané. Kasačný súd sa stotožňuje s právnym posúdením krajského súdu, že sťažovateľ v I. rade mal v konaní o priestupku určiť, či k porušeniu povinnosti v cestnej premávke došlo alebo nedošlo. Uvedené v konaní sporné nebolo, napriek tomu sťažovateľ v I. rade konanie o priestupku zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, čím nepostupoval v súlade so zákonom o priestupkoch. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je správny orgán oprávnený zastaviť konanie o priestupku len v prípade, ak spáchanie skutku o ktorom koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

33. V zmysle § 3d ods. 3 cestného zákona je nespochybniteľné, že miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. Týmto zákonným ustanovením je vyriešené vlastnícke právo obce k stavbe miestnej komunikácie. Sťažovateľ v I. rade v konaní o priestupku požadoval od Mesta Poprad predloženie stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ktorý nadobudol účinnosť 7.5.1976. Výstavba súčasnej ul. Dominika Tatarku v Poprade však podľa listinných podkladov bola uskutočnená do r. 1956, teda ešte pred nadobudnutím účinnosti stavebného zákona. Sťažovateľ v I. rade v preskúmanom rozhodnutí dospel k záveru, že uvedená komunikácia predstavuje nepovolenú (čiernu stavbu), a rovnako dopravné značenie na uvedenej komunikácii považoval za osadené v rozpore so zákonom. Kasačný súd uvádza, že žalovaný ako orgán, ktorý je príslušný na konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, nie je orgánom príslušným na vyslovenie záveru o tom, či miestna komunikácia predstavuje nepovolenú stavbu, či vyhodnocovať zákonnosť osadeného dopravného značenia. Toto konštatovanie nie je a ani nemá byť predmetom konania o priestupku. Uvedené patrí do právomoci stavebného úradu obce podľa stavebného zákona. V konaní o priestupku je správny orgán, tak ako správne uviedol krajský súd, oprávnený objektivizovať, či daná ulica spĺňa zákonné znaky miestnej komunikácie podľa § 4b ods. 1 cestného zákona, nie preukazovať opak. Preto do času, kým orgánom na to príslušným nie je vyslovený záver, že uvedená miestna komunikácia predstavuje neopravenú stavbu, platí prezumpcia, že miestna komunikácia bola postavená v súlade so zákonom, čo bol sťažovateľ v I. rade povinný zohľadniť a rešpektovať. V konaní o priestupku tak žalovaný ako správny orgán konal nad rámec svojich zákonom zverených právomocí v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

34. Kasačný súd zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, že vlastník miestnej komunikácie nepredložil stavebnú dokumentáciu k stavbe miestnej komunikácie nie je dôvodom na jej vyradenie miestnej komunikácie zo siete miestnych komunikácií. § 104 stavebného zákona predpokladá takú situáciu a platí, že stavba je určená účelu, na ktorý je svojim stavebnotechnickým usporiadaním vybavená. Stavebný úrad môže vlastníkovi stavby nariadiť, aby obstaral dokumentáciu skutočného realizovania stavby v prípadoch, keď nebola vôbec vyhotovená, nezachovala sa alebo nie je v náležitom stave. Pokiaľ nie je nevyhnutné vyhotoviť úplnú dokumentáciu skutočného realizovania stavby, uloží

stavebný úrad iba vyhotovenie zjednodušenej dokumentácie (pasport stavby), čo Mesto Poprad aj vyhotovilo (č.l.61).

35. Kasačný súd zdôrazňuje, že pre určenie zodpovednosti za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, je právne irelevantné, že obec ako vlastník stavby miestnej komunikácie nie je vlastníkom pozemku na ktorom sa stavba nachádza, na čo poukazuje sťažovateľ v II. rade právoplatne skončeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k 22Co/54/2017-259 zo dňa 31.1.2019. Tento stav predpokladá aj právna úprava, podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov „Ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.“. § 17 a 17a cestného zákona zase upravujú výkup nehnuteľnosti a vyvlastnenie nehnuteľnosti z dôvodu výstavby a správy diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zriadenia ich ochranných pásiem a na vybudovanie súvisiacich vyvolaných úprav. Ako už aj v minulosti poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžd/19/2011 zo 14.2.2012) súčasťou siete pozemných komunikácií sú napr. aj účelové komunikácie, ktoré môžu byť vo vlastníctve právnických či fyzických osôb - čo však neznamená, že na týchto komunikáciách neplatia žiadne pravidlá cestnej premávky.

36. Sťažovateľ v I. rade svoj záver o tom, že ul. Dominika Tatarku v Poprade nie je miestnou komunikáciou opiera o ustanovenie § 4b ods. 1 zákona o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a § 4 ods. 5 písm. c) a e) Vyhlášky Ministerstva dopravy a spojov, ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) účinnej do 30.6.1984, v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 27660/2017/OK/74366 zo dňa 26.10.2017, ktorým ministerstvo nesprístupnilo informáciu C. T. o usporiadaní do cestnej siete. Predmetná vyhláška bola vyhlásená dňa 7.12.1961 a účinná do 30.6.1984. Kasačnému súdu preto nie je zrejmé, prečo sťažovateľ argumentuje vyhláškou, ktorá nebola účinná v čase spáchania priestupku, ani v čase výstavby miestnej komunikácie. Rovnako rozhodnutie ministerstva o nesprístupnení požadovanej informácie v zmysle zákona o slobode informácii nemá žiadne právne účinky vo vzťahu k prezumpcii zákonnosti vybudovania miestnej komunikácie. Vo vzťahu k rozhodnutiam súdov na ktoré vo svojej argumentácii poukazuje sťažovateľ v I. rade, kde konštatovali podmienky označenia pozemku, resp. asfaltovej plochy ako miestnej komunikácie (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sžo/61/2016 z 20.6.2017), kasačný súd uvádza, že uvedený rozsudok sa vzťahuje na iný skutkový stav, ktorý sa týkal vyvlastňovania časti pozemku, ktorou mali byť všeobecne prístupné a užívané miestne komunikácie a jeho závery preto nie je možné aplikovať na skutkový stav prejednávaný v tomto konaní.

37. Dôvod kasačnej sťažnosti sťažovateľa v II. rade podľa § 440 ods. 1 písm. a) a písm. e) S.s.p., ktorý odôvodnil všeobecným konštatovaním, že správna žaloba je možná len voči právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho správneho orgánu, považuje kasačný súd za nedostatočne vyargumentovaný. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Podľa § 45 ods. 1 S.s.p. je prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20210801>> proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené. Podľa § 7 písm. a) S.s.p. sa povinnosť vyčerpať riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, nevzťahuje na prokurátora, pretože ten pred podaním správnej žaloby neúspešne vyčerpal príslušné prokurátorské oprávnenie, čím je dodržaný princíp subsidiarity správneho súdnictva. Zo súdneho spisu je zrejmé, že prokurátor podal voči preskúmanému rozhodnutiu protest prokurátora, ktorému nebolo vyhovené, kasačnému súdu preto nie je zrejmé, čo konkrétne sťažovateľ v II. rade namieta pod

dôvodmi kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. a) a písm. e) S.s.p. Z dôvodu, že sťažovateľ v II. rade tento sťažnostný dôvod náležite neodôvodnil, pričom úlohou kasačného súdu nie je vyhľadávať, resp. domýšľať si jeho argumentáciu, považuje kasačný súd dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. a) a písm. e) S.s.p. za bezpredmetný.

38. S poukazom na vyššie uvedené, kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ v I. rade a sťažovateľ v II. rade nepredložili také argumenty, ktoré by spochybnili vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia krajského súdu, s ktorého právnym posúdením sa v tomto konaní kasačný súd v plnej miere stotožnil, a preto najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa v I. rade a kasačnú sťažnosť sťažovateľa v II. rade podľa § 461 S.s.p. zamietol ako nedôvodnú.

39. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi v I. rade a sťažovateľovi v II. rade, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.). Osobe zúčastnenej na konaní Mesto Poprad priznal právo na náhradu tých trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil v súlade s § 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 169 S.s.p.

40. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.